

دهرباره‌ی شتیکی مه‌زن پرسیارت کرد وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسان کردوه

له‌ موغازی کوری جه‌به‌له‌وه -ره‌زای خوای لیبت- ده‌لیت: له‌ سه‌فه‌ریکدا له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بووم، له‌ به‌یانیه‌کدا نزیك بووم لیی له‌ کاتیکدا ریمان ده‌کرد، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، کرده‌وه‌یه‌کم پئ بلی که‌ بیته‌ هۆی چوونه‌ به‌هه‌شت وریزگار بوونم له‌ دۆزه‌خ، فه‌رمووی: «ده‌رباره‌ی شتیکی مه‌زن پرسیارت کرد وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسان کردوه، خوای گه‌وره‌ ده‌په‌رستیت وهیچ هاوبه‌شتیکی بۆ پریار ناده‌یت، ونویژه‌کان ئه‌نجام ده‌ده‌یت، وزه‌کات ده‌ده‌یت، وره‌مه‌زان به‌ رۆژوو ده‌بیت، وحه‌جی مالی خودا ده‌که‌یت»، پاشان فه‌رمووی: «ده‌رگاکانی ئه‌نجامدانی خیرت پئ نیشان بده‌م: رۆژووگرتن پارێزه‌ره (قه‌لغانه)، وخیر کردن تاوانه‌کان ده‌کوژنیته‌وه‌ هه‌روه‌کو چون ئاو ناگر ده‌کوژنیته‌وه، وشه‌و نوپژکردن له‌ تاریکایی شه‌ودا، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندنه‌وه: **تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (16) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِّمَّا أُخِيفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً يَّمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (17)** [سوره‌تی -السجدة-] واته: [ته‌نیشتیان دوور ده‌که‌ویتته‌وه له‌ جیگای خه‌وتیان (واته: له‌ خه‌و هه‌لده‌ستن بۆ شه‌و نوپژ کردن) هاوار ونزا له‌ په‌روه‌ر دگاریان ده‌که‌ن به‌ ترس و هیواوه و له‌و رۆزی و سامانه‌ی پیمان دراوه ده‌به‌خشن (16) پاشان هه‌یج که‌س نازانیت چی شاراوه‌ته‌وه بۆیان له‌ (به‌هه‌شت دا که‌ هۆی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ئه‌م یاداشته (ده‌درینه‌وه) به‌ هۆی ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردوویانه (17)، پاشان فه‌رمووی: «ئایا هه‌والت پییده‌م به‌ ناوه‌رۆک وگه‌وه‌هه‌ری ئه‌م ئایه‌ وپایه‌کانی ولوتکه‌که‌ی؟»، ووتم: به‌لئ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (واته: به‌لئ، پیم بلی). فه‌رمووی: «ناوه‌رۆک وگه‌وه‌هه‌ری ئه‌م ئایه‌ ئیسلامه، وپایه‌کانی نوپژ کردنه، ولوتکه‌که‌ی جیهاده». پاشان فه‌رمووی: «ئایا هه‌والت پییده‌م به‌ جله‌وگیری هه‌موو ئه‌وانه‌؟»، ووتم: به‌لئ، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا. زمانی گرت و فه‌رمووی: «ئه‌مه‌ت بگه‌روه»، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، ئایا لپه‌رسینه‌وه‌مان لیده‌کریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یاییین؟»، فه‌رمووی: «له‌بار دایکت چوینایه، ئایا خه‌لکی فه‌رئ ده‌درینه‌ نیو دۆزه‌خ له‌سه‌ر «ه‌رومه‌تیان یان له‌سه‌ر لوتیان مه‌گه‌ر به‌ هۆی دروینه‌ی تاوانه‌کانی زمانیانه‌وه نه‌بیت؟».

موغاز -ره‌زای خوای لیبت- ده‌لیت: له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- بووم له‌ سه‌فه‌ریکدا، به‌یانیه‌کیان له‌ نزیکیه‌وه‌ ریم ده‌کرد، ووتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا، کرده‌وه‌یه‌کم پئ بلی بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی بچمه‌ به‌هه‌شت و دوور بم له‌ دۆزه‌خ، فه‌رمووی: پرسیارت کرد ده‌رباره‌ی کرده‌وه‌یه‌کی مه‌زن که‌ کردنی قورسه له‌سه‌ر نه‌فسه‌کان، وئاسانه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ بۆی ئاسانی کردیبت؛ فه‌رزه‌کانی ئیسلام جیه‌جی بکه: یه‌که‌م: به‌ته‌نها الله بپه‌رسته‌ وه‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک هاوبه‌شی بۆ پریار مه‌ده. دووه‌م: پینج نویژه‌ فه‌رزه‌که‌ ئه‌نجام بده له‌ رۆژ وشه‌ویکدا: به‌یانی، ونبوه‌رۆ، وه‌سه‌ر، ومه‌غریب، وعیشا، به‌ مه‌رج وپایه‌ و واجبه‌کانی. سێیه‌م: زه‌کاتی فه‌رزه‌کراو جیه‌جی بکه، ئه‌میش په‌رستیکی دارایی واجبه له‌ هه‌موو مالیک که‌ گه‌بیشتیته‌ بیرکی دیاریکراو له‌ شه‌ریعه‌تا، وده‌دریت به‌ ئه‌وانه‌ی شایسته‌ن. چواره‌م: په‌رزه‌مه‌زان رۆژوو بگه‌ر، ئه‌میش بریتیه له‌ خۆگرتنه‌وه له‌ خواردن و خواردنه‌وه وشتی تر که‌ رۆژوو ده‌شکینن وه‌ نیه‌تی په‌رستن ئه‌م کاره ئه‌نجامه‌دریت، له‌ کاتی ده‌رچوونی به‌ره‌ به‌یانه‌وه هه‌تاوه‌کو ئاوابوونی خۆر. پینجه‌م: حه‌ج ئه‌نجام بده بۆ مالی خودا له‌ مه‌که‌که بۆ جیه‌جی کردنی مه‌راسیمه‌کان؛ وه‌کو به‌ندایه‌تیه‌ک بۆ الله -عز و جل-. پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- فه‌رمووی: ئایا ریئیشاندهرت بم بۆ ئه‌و پریگایه‌ی که‌ ده‌تگه‌یه‌نیت به‌ ده‌رگاکانی خیر وچاکه‌؟ ئه‌میش به‌ ئه‌نجامدانی کرده‌وه‌ سونه‌ته‌کان له‌پاش جیه‌جی کردنی فه‌رزه‌کان: یه‌که‌م: رۆژووگرتنی سونه‌ت، پریگه‌ره له‌ تووشبوون به‌ گوناوه‌کان چونکه‌ شه‌هوه‌ت وئاره‌زوو ده‌شکینیت، وه‌یزی لاشه‌ که‌مه‌دکاته‌وه. دووه‌م: خیرکردنی سونه‌ت؛ ده‌بیته‌ هۆی کوژاندنه‌وه‌ی گوناوه‌کان له‌پاش کردنیان ونامپنن وشوینه‌واریان ده‌سه‌رته‌وه. سێیه‌م: شه‌ونوپژکردن له‌ سێیه‌کی کۆتابی شه‌و، پاشان پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویندنه‌وه: **تَتَجَافَى**

جُنُوبُهُمْ عَنِ اللَّامِضَاتِ يَدٌ عُونَ رَبِّهِمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (16) فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِمَّا أُخِذَ فِيهَا لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (17) [سوره تی -السجدة -] واته: [تەنیشتیان دوور ده که وپته وه له جینگای خه وتیان (واته: له خه وه له دهستن بۆ شه و نوپژ کردن -زیکر ونزا کردن و خویندنه وهی قورئان-) هاوار ونزا له پەروەردگاریان ده کهن به ترس و هیواوه و له و پرۆزی و سامانهی پیمان داون ده به خشن (16) پاشان هیچ کهس نازانیت چی شاراوته وه بۆیان له (به ههشت دا که هۆی) گه شیوونی چاوه کائن ئەم پاداشته (ده درپنه وه) به هۆی ئەو کرده وانهی که کردوویانه (17) پاشان پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئایا پیت بلیم بنچینهی ئاین وپایه کهی که له سەری وه ستاوه ولوتکه کهی چیه؟ موعاز -پرهزای خوی لیبیت- ووتی: به لئی، پیم بلئی ئەی پیغه مبهەری خودا. پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: بنچینهی سەرکهی: ئیسلامه ئەمیش بریتیه له دوو شاهیدیدانه که، وه هۆبانه وه مروّف بنچینهی ئاین به دهست دهینیت. وپایه کهی: نوپژکردنه، ئیسلام نییه ئەگەر نوپژکردن نه بیت، ههروه که چۆن مال بئ پایه دروست نابیت، هه رکه سیک نوپژ بکات ئاینه کهی به هیز ده بیت و بهرز ده بیت وه، ولوتکهی ئەم ئاینه و بهرزبوونه وهی: بریتیه له جهاد کردن، وکۆششکردن وهه ولدان و جهنگان دژی دوژمنانی ئاین بۆ بهرزکردنه وهی وشه ی الله. پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: ئایا پیت بلیم چی شتیک ده بیت هۆی باش پرکیف وچاک جیه جیکردنی ئەوانه ی پيشوو؟ پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- زمانی گرت، و فەرموو: پرنگری بکه له ئەمه وقسه له شتیکدا مه که که په یوه ندی به تۆوه نه بیت. موعاز ووتی: ئایا پهروهردگارمان لپرسینه وه مان لیده کات و سزامان دعات له سەر ئەو شتانهی ده یلین؟! پیغه مبهەر -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: له باردایکت چویتایه! مه بهست نزا کردن نییه له سەری، به لکو عه ره ب ئەم پرسته یه به کاردین بۆ ئاگادارکردنه وه سه بارهت به شتیک که ده بیت هۆشدار بیت سه بارهتی و بیزانیت، پاشان فەرمووی: ئایا خه لکی فیرئ ده درپنه نیو دۆزه خه وه و له سەر پروویان ده که ونه نیویه وه مه گەر به هۆی قسه کانی زمانیا نه وه نه بیت له سه ره نجامی قسه کردنیان به کوفر و ناو زراندن و جوپن و غه یبهت و دووزمانی و بوهتان وهتد.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4303>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

